

Flyangrep. Britiske bombefly angrep i gåt natt mål i Vesttyskland og la ut miner i fiendtlige farvann. Britiske og amerikanske bombefly, deriblant flyvende festninger, har nå utført et 56 timers sammenhengende bombeangrep mot mål i Tyskland og i vest. Amerikanske fly bombet den tyske ubåtbase i Brest. De møtte liten motstand. Britiske fly angrep dokkene og skip ved Dunkerque og en tysk flyplass i nærheten av Cherbourg. 2 tyske fly ble skutt ned ved Dunkerque. Natt til i går ble det rettet kraftige angrep mot Köln. Fredag angrep amerikanske fly Wilhelmshafen og britiske fly mål i Nordfrankrike. Natt til fredag ble Nürnberg angrepet. - En avis skriver at denne intense bombing muligens kan betraktes som innledning til virkelige invasjonssforberedelser.

Nordafrika. Dagens kommunike fra Midttunisia melder at Kasserine-passet er gjenerobret, og de allierte styrker fortsetter vestover. De fiendtlige styrker trekker seg tilbake i retning av Gafsa. Det kjempes fremdeles ved Medjez el Bab. I dette område har de franske styrker slått tilbake et tysk angrep. I det sydøstlige Tunisia står nå general Montgomery umiddelbart sør for Marethlinjen. De nye stillinger ble inntatt uten alvorlig motstand fra fiendens side. Det meldes om britisk artilleri- og flyvirksomhet mot Marethlinjen, likesom patruljevirkksomheten tiltar. Det er sannsynlig at fiendtlige tropper i stort antall befinner seg i Marethlinjen. - Britiske fly fra Malta har angrepet mål på Sicilia. 2 fiendtlige fly ble skutt ned.

Russland. Dagens russiske kommunike melder om heftige kamper i Donetsbassanget. Tyskerne gjør voldsomme motangrep for å forsøke å stanse det russiske press mot Dnjepr. Sydvest for Kramatorskaja er et kraftig tysk angrep slått tilbake, og en mengde materiell falt i russernes hender. De tok 20 tyske tog og 30 forsyningslagre. Dagens tyske kommunike hevder at Kramatorskaja og Lozovaja er gjenerobret av tyskerne, men det foreligger ingen bekreftelse på meldingen fra russisk hold. Ved Vorosjilovgrad og vest for Rostov fortsetter russernes fremgang, likeså vest for Kharkov og Kursk. Nord for Kursk øker truselen mot Orel. I dette område er flere landsbyer erobret tilbake av russerne. Ved Saporosje, sørøst for Djepprojetrovsk, er 18 tyske fly ødelagt på bakken. Lengst i nord har russiske guerillastyrker utryddet en finsk avdeling. I Kaula sus er 4 landsbyer gjenerobret. - I dag er det 100 dager siden den russiske offensiven begynte. I løpet av disse dagene er tyskerne 6te. arme ved Stalingrad tilintetgjort, de tyske fremstøt mot de kaukasiske oljekilder er drevet tilbake og tyskerne er drevet tilbake over Don og Donets, og befinner seg nå ca. 50 km fra Dnjepr. Stalingrad, Rostov, Kharkov og Kursk og mange andre viktige byer er frigjort, og det er store åpninger i den tyske vinterlinjen. - En krigskorrespondent forteller at tyskerne deporterte over 100.000 menn og kvinner fra Kharkov. En russisk lærerinne, Nina Pokalova, forteller at dagen etter at Kharkov var erobret av tyskerne ble befolkningen bedt om å møte opp på torget. Da de kom dit, var likene av 6 drepte russere hengt opp. Det fortsatte i de nærmeste dagene, og fra mange bygninger hang døde mennesker. - Den russiske marine har senket en fiendtlig destroyer i Barentshavet.

Arbeidsmobiliseringen i de okkuperte land. Hitlers fortvilte jakt etter arbeidskraft har nå nådd østersjøstatene. Det er proklamert alminnelig mobilisering i Estland, Latvia og Lithauen. De mannskaper som blir innkalt skal slutte seg til spesielle "østersjødivisjoner", eller de skal innlemmes i den tyske arme til ikke stridende formål. Det er ikke klart om de skal kommanderes av tyske offiserer eller av sine egne. Avisene i de nøytrale land skriver at arbeidsmobiliseringen er det mest åpenbare bevis på den nazistiske krise. Således skriver Courir de Geneve at legemene kan tvinges til å arbeide, men ånden forblir fri. - Også tsjokkerne har fått ordre om avgivelse av arbeidskraft og ifølge en melding fra Ankara har Hitlers tilt nye krav om arbeidskraft fra vasallstatene på Balkan. I går ble det meldt at groske menn fra 16 - 65 år skal mobiliseres til arbeidstjeneste. - Gøteborgs Handels- og Sjøfartstidning skriver om den norske arbeidsmobiliseringen: En regjering som benytter seg av slike motiver vet at den nærmer seg grensen av sine muligheter. Det er udueligheten på grensen av desperasjon som handler slik.

Britisk protest til den svenske regjering. Den britiske utenriksminister har mottatt en protest fra den britiske regjering mot at det blir bygget tyske marinefartøyer ved svenske verfter. Protesten er tatt under alvorlig overveielse. Det opplyses at bygging av marinefartøyer i et nøytralt land til et krigførende er forbudt ved internasjonal lov.

Økonomisk konferanse. Londonpressen har hilst med glede et forslag fra De forente stater om avholdelse av økonomiske konferanser mellom de allierte nasjoner. Sumner Welles har meddelt at Amerika er rede til å innlede konferanser om økonomisk samarbeid. Observer slutter seg til Sumner Welles uttalelse og skriver: freden av i morgen blir skapt av krigen i dag.

Fra Norge meldes at et stort antall kjente skiløpere og hoppere er arrestert for å ha arrangert og deltatt i et privat skirenn. Blant de ca. 25 som er tatt er de tre brødre Sigmund, Birger og Asbjørn Ruud og 5 brødre Haanes.

STUDENTENE OG ARBEIDSMOBILISERINGEN.

Nasjonal Samling har opprettet et Norsk Studentsamband der de håper å få lurt studentene inn som medlemmer. Formannen i sambandet er cand.jur. Carl Martin Kramer, Universitetets mest foraktede mann. Mens en professor har en grunnlønn av kr. 9000,- har Kramer (dårlig hånd våren 1942) nå fått titelet kontor sjef med den smukke grunnlønn kr. 15.000,-. Han anses av seg selv, og visstnok også av sine partifeller, som en stor taktiker i Quislings felttog for å gjøre nordmenn til tyskere.

Tirsdag 23. februar tillyste han et møte i Universitetets Aula, der Quislings og Terbovens nye slavearbeid sto på dagsordenen. 300 norske studenter møtte. Etterpå lot Kramer pressen offentliggjøre at studentene både hadde gitt sin tilslutning til ham i hans bestrebelsler på å oppnå at studentene i størst mulig utstrekning slipper å mobiliseres til tvangsarbeid, og at de godkjente det nazistiske Norsk Studentsamband.

For at ingen skal bite på hr. Kramers løgner, har studentene inngitt avisenes referater fra møtet ved alle som en og hver for seg å sende Universitetet følgende brev: "Til Universitetet i Oslo.

Det er pressen blitt fremstillet som om studentene skal ha gitt sin tilslutning til Norsk Studentsamband. Jeg finner derfor at det er min plikt å si fra at jeg ikke anerkjenner Norsk Studentsamband som representant for studentene."

Undertegnet navn og studium.

Det har altså, etter en gang vist seg at det er det samme hvor forederen forsøker å lure seg inn på den norske fronten; overalt henter han seg like ynkelige nederlag. Og det er, etter en gang slått fast at alle deler av den norske front står sammen. Men saken har også en annen side. Det har vakt voldsom kritikk i norske kretser at studentene overhode møtte opp til møtet, og særlig at de reiste seg som svar på Kramers spørsmål. Studentene bør trekke den lærdom av historien at de for ettertiden holder seg borte fra alle Kramers og hans meningsfellers møter.

MARETH-LINJEN.

"Mareth-linjen er en sterk stilling, men vi er ikke redd for den", uttalte general Alexander i et Kairo-intervju forleden.

Etter å ha tilbakelagt mere en 2250 km i løpet av 2½ måned står den 8. britiske armé nå foran denne beryktede forsvarslinje. En del forpoststillinger er allerede inntatt.

Mareth-linjen - Afrikas Maginot-linje - ble bygget av franskmennene i midten av 30-årene til vern om deres Nord-Afrika-velde. Den ble laget med tanke på italienske angrep fra Tripolis, men er idag paradoksalt nok nøkkelstillingen i det tysk-italienske forsvar mot den fremrykkende 8. armé.

Selve forsvarslinjen strekker seg fra kysten ved Lille Syrte-bukten til Marmatafjellene inne i landet, og ligger noen hundre km. vest for grensen til Tripolis. Like som Maginotlinjen består Marethlinjen av lite sårbare betongkonstruksjoner som motstår vanlig bombardement, faste støttepunkter som delvis er innsprengt i fjellene, underjordiske beskyttelses- og beredskapsrom. Linjen er ca. 50 km dyp, ute ved kysten ved den store hovedveien sannsynligvis enda dypere.

I 1939, da spenn ingen mellom Frankrike og Italia var størst, ble Marethlinjen ansett for å være meget sterk, og dens naturlige gunstige beliggenhet gjør den vanskelig å omgå. Vest for den egentlige Marethlinje hindres innmarsj i Tunis først av fjell, siden av det store sanddynsområde Erg Orientale som strekker seg langt inn i algersk Sahara. Mellom disse to naturlige hindringer ligger imidlertid en relativt åpen strekning, hvor en angriper sydfra eventuelt kan slå seg gjennom og på den måten omgå linjen. Lenger nord vil han imidlertid støte på en langt mer alvorlig hindring, nemlig den store saltsjøen Schott el Djerid, som strekker seg tvers over hele Tunisia. I sydvest grenser den mot fjell, i øst er bare den et par mil brede landtunge ved Gabés fremkommelig. Saltsjøen beskytter Marethlinjens forsvarere mot angrep i ryggen.

Når man ser på forsvarsstillingens egen styrke og tar terrengforholdene i betraktning, kan bedømmelsen av Marethlinjens motstandskraft bare bli en. Linjen er meget sterk, men dens styrke er betinget av visse forhold, og disse synes ikke å foreligge nå.

For det første kan alle befestningslinjer "overhoppes" med fly og tropper som transporteres luftveien. Marethlinjen kan også beherskes fra sjøen, og den kan, slik som stillingen etter den siste allierte fremrykking er i Midt-Tunis, også trues i ryggen av en alliert offensiv fra Gafsaområdet mot Lille Syrtebukten.

Vi har grunn til å vente at general Alexanders soldater, som nå står rett syd for linjen, ikke skal behøve å vente lenge før de skal gå til storm på Marethlinjen.